

Ben Harper: Welcome to the cruel world. På spor 12 gjengis Ben Harpers spesielle stil på gitaren med enorm definisjon. Vi kunne høre enhver bevegelse fingrene gjorde på strengene samtidig som trommene var tørre og presise. Lydbildet var åpent med godt bredde- og dybdeperspektiv.

Frank Zappa: Roxy & Elsewhere. På spor 6 flyter perkusjonsinstrumentene og bassen lett litt bak i lydbildet og på hver sin side, mens Zappa's stemme er tydelig og vel definert i forgrunnen. De små gitarsoloene gjengis med akkurat den aggregasjon de spilles med. (NB! En fantastisk introduksjon til en av rockeverdenens største personligheter!)

Kodály Quartet: Haydn - String Quartets Op. 76. Meget åpent lydbilde som er svært godt definert bredde- og dybde-messig. Det er lett å skille de ulike strykerinstrumentene fra hverandre.

Sigvart Dagsland: Bedre enn stillhet. Hele CD'en ble gjengitt med et utrolig åpent lydbilde der det er lett å plassere de ulike instrumentene og stemmene. Meget god dynamikk.

Gøteborg Symfoniorkester: Holberg Suiten av Grieg. Behagelig lydbilde, men det virket som om det ble litt for mye informasjon å håndtere for de små kabinetene - Det ble rett og slett litt tamt.

Sondre Bratland m/Div: Dâm. En av testdeltagerne hadde nettopp hørt denne forestilling-

en i en lokal kirke, og han ble meget imponert over hvor pre-sist og klart PSB'ene gjenga vokalene. Sondre Bratlands egen stemme var nær opp til det å høre den «live»:

KONKLUSJON

PSB Stratus Mini falt så absolutt i smak, og gir eventuelle kjøpere mye ytelse for pengene. De gir en naturtro og spilletglad gjengivelse av de fleste musikktyper. Den kraftigste dybbassen mangler selvsagt litt i forhold til en stor gulvstående høyttaler, men det ble aldri noe stort problem på annet enn kirkeorgel og basstrommer. Som nevnt gjengir de musikken på en troverdig og musikalsk måte, og er derfor etter vår mening et godt valg til dere som vil ha stor kvalitet i et lite format. De trives absolutt best med forholdsvis enkle lydbilder, og ga på gode innspillinger en meget god gjengivelse av vokaler og akustiske instrumenter. Vår erfaring viste at biwiring er en absolutt fordel, og at Stratus Mini helt klart fortjener å settes opp med et kvalitetsanlegg selv om det ikke nødvendigvis må koste både skjorte og arm! Lytt selv!

Tekniske data:

Produsent : PSB, Kanada.
 Importør : Interconnect a/s. Tel: 67149595.
 Vekt pr stk : 12,4 kg
 Frekvens : 34 Hz til 24 kHz.
 Forsterker : 15 - 200 Watt.
 Delefilter : 2200 Hz Linkwitz - Riley, 24 db / oktav (4. ordens).
 Følsomhet : 88 db.
 Biwiring : Ja.
 Finish : Leveres både i Sort pianolakk og mørk Eik (Ekte finer).
 Veil.Pris : 8.800.- pr. par. Target HJ 24 / 2 koster 1.850.- pr. par.
 NB! Importøren har laget en pakke med høyttalere og nevnte stativ til 9.650.- komplett.

The gains

Av Stein Arne Nistad

Forsterkerkunstneren Leif Ernstsen gir seg ikke. Noen måneder etter at hans High End-gave til budsjettfolket DPA6.1 var på markedet, er han ute med to nye kraftigere forsterkere bygget over samme lesten. DPA6.2 og DPA6.3 er dyrere konstruksjoner, som gir henholdsvis mere strøm og mere watt. Men enda viktigere: Det er snakk om to ekstremt gode forsterkere som igjen flytter grenser.

Ved festlige anledninger i heimen, har noen venner av familien, med jevne mellomrom blitt utsatt for mine audiofile tilbøyeligheter. Etter at kveldens gourmetmat er fortært har jeg prøvd meg med høytidelig avspilling av utvalgte lyddelikatesser. Reaksjonen har ikke alltid vært overveldende - inntil DPA6.3 kom i hus. Da kraftverket kom i drift, og Karin Krog i en ekstremt klar, luftig og varm utgave tok plass i stua, skjedde underet: Forsamlingen ble henfallen, og ikke ba de meg bare om å skru opp, men de ba til min audioenkes fortvilelse stadig om mer. Da Iver Kleives «Kyrie» var gjennomspilt, til siste tone, hadde en kunstnerisk anlagt, skrivende, malende og musiserende venn med band- og studioerfaring fått hakeslepp. Etter nok et møte med Karin Krog, uttalte han lett opprørt: «Dette er jo bedre enn i studio og det er nesten kvalmt at kontrabass og piano kan gjengis så naturtro!». Han snudde seg så til sin kone, og fastslo at det var på høy tid å vurdere nytt stereoanlegg!

En slik hendelse er en god nok bekræftelse for meg. Det er greit nok å tekkes freakene, men en umiddelbar aksept fra ikke-stereofile, normale mennesker med musikalsk forståelse, er uten tvil hakket bedre. Deres referanse er virkelig musikk og illusjonen av virkelighet er det min ambisjon er å gjenskape. DPA6.3 mestrer det kunststykket når de øvrige komponentene i kjeden holder mål.

TO NYE KRAFTVERK

I Ernstsens nye konstruksjoner DPA6.2 og DPA6.3 føres filosofien fra DPA6.1 videre. DPA6.1 ble testet i Audio 22, og i artikkelen finnes detaljer om konstruksjonen og Ernstsens lydfilosofi. Kort oppsummert dreier det seg om fullbalanserte forsterkerkonstruksjoner bygget opp rundt bi-polar transistorteknologi.

Et typisk trekk ved Dynamic Precision forsterkerne er meget kraftige strømforsyninger og en nesten lineær ytelse over impedanskurven. Typisk gir f.eks. DPA6.1 100W klasse A, i 8ohm, 200 i 4ohm, 400 i 2ohm osv.

I Dynamic familien er DPA6.1 budsjett-forsterkeren. I følge Ernstsen førte de begrensede kostnadsrammene til at det var nødvendig å gjøre noen kompromisser, både når det gjelder antall komponenter og kvaliteten på disse. I DPA6.1s tilfelle er neppe disse kompromissene av det dramatiske slaget, siden konstruksjonen definitivt er en av de beste forsterkerne jeg har hørt.

FRA SORT TIL GRÅTT

Eksteriørmessige skiller DPA6.2 og DPA6.3 seg fra lillebroren DPA6.1, som er sort, mens de to større modellene har grå frontplate med messingbeslag. Den fysiske størrelsen er dog den samme.

I DPA6.2 er det benyttet dyrere komponenter enn i DPA6.1. I tillegg er antallet transistorer for hver kanal økt, fra 8 til 12. Hver transistor er på 20 ampere og forsterkeren er svært strømsærk: Den leverer 120 ampere spiseeffekt og 60 ampere kontinuerlig. Forsterkeren er en 100 watts konstruksjon og er i ut-

they are a' changing!

DYNAMIC PRECISION DPA6.2 & DPA6.3

gangspunktet designet for å kunne drive høyttalere med ekstreme impedansekurver som f.eks. Apogee.

Målet med DPA6.3 var å konstruere en effektmessig kraftigere forsterker beregnet for høyttalere med «normale» impedanskurver. Den yter typisk 200 watt i 8 ohm, men er konstruksjonsmessig ellers ganske lik DPA6.2. Forsterkeren har 12 stk. 20 ampere transistorer på utgangen og strømforsyningen er av en kraftigere type enn den som sitter i de to andre modellene.

Prismessig er ligger DPA6.2 og DPA6.3 på samme nivå. De koster henholdsvis kr. 32.000 og kr. 34.000 mens DPA6.1 koster 24.000.

EN ENDA BEDRE REFERANSE

DPA6.1 er utvilsomt en referanseforsterker i sin prisklasse. Det var derfor spennende å ta fatt på testen av DPA6.3. Forsterkeren burde på grunn av sin høyere pris, representere en betydelig lyd-messig oppgradering i forhold til lillebroren. Lydmessig er det lett å høre at forsterkerne er i slekt med hverandre. Det er snakk om forsterkere med ekstrem kontroll i bass og mellomtone. Forbausende nok føles dette ikke å gå utover oppløsthet og detaljer.

I løpet av testen ble det klart at DPA6.3 gjennomgående er betydelig bedre enn sin lillebror. I og for seg er dette ganske sensasjonelt, siden DPA6.1 i utgangspunktet ikke er belemet med svakheter det er verdt å skrive hjem om. Imidlertid har DPA6.3 mere «punch» i bass og mellomtone. Klangen i mellomtonen føles varmere, og forsterkeren presenterer et noe større lydbilde både i høyde, bredde og dybde. Den største forskjellen er oppløsning oppover i frekvensområdet. Dette forbedrer forsterkerens evne til å formidle rommet og klangen rundt instrumenter. Her er det til tider, ganske store forskjeller mellom DPA6.1 og DPA6.3. I ettertid ser jeg at dette er et forhold jeg kanskje burde ha bemerket ved testen av DPA6.1. Problemet er imidlertid at jeg på det tidspunktet, ikke hadde hørt noen forsterker i prisklassen som i sum formidler rommet og klang rundt instrumentene bedre enn det DPA6.1 gjør. Med de forbedringer som er gjort på DPA6.3 snakker vi derfor om en sensasjonelt god forsterkerkonstruksjon totalt sett.

LYS KLANGBALANSE?

Forsterkerens egenlyd føles etter min mening nærmest ikke til stede og musikken tilføres i utgangspunktet ikke «elektronikk» klang. Derfor fremstår forsterkeren som «rått» avslørende i forhold til både kilde og omgivelser. Inspillingenes egenlyd føles å

slippe nærmest usensurert igjennom, samtidig som eventuelle problemer både med strømmnett, kabler og komponentplassering kan høres.

Jeg har registrert enkelte utsagn, i retning av at Dynamic klangmessige heller mot det lyse eller at lyden føles uoppløst. Jeg er uenig i begge karakteristikker. På dette nivået av forsterkerkonstruksjon er det snakk om produkter som krever både omtanke og omgivelser for å fungere. Dett nytter ikke med kryssende ledninger, dårlig strømtilførsel, manglende demping av CD-drivverk, lavkavlites CD-spillere osv. fordi dette vil prege lyden. Derfor er detaljer som bruk av ferrittringer, nettstøyfilter, kabelføringer og ikke minst kvaliteten på- og plassering av annen elektronikk, slik at vibrasjoner og innstråling unngås, utrolig viktig. Min erfaring er at problemer grunnet i slike ytre forhold kan påvirke lyden så negativt, at summen blir «helt for j.... ». Når omgivelsene er optimalisert, oppfatter jeg forsterkeren som klangnøytral, lineær, meget dynamisk og ikke minst har den meget god oppløsning over hele frekvensområdet. Den føles rett å slett å gjengi den inputen den får, intet mer og intet mindre.

DPA6.2

DPA6.2 har jeg kun stiftet bekjentskap med ved et par anledninger og jeg har ikke testet forsterkeren over tid. Igjen er imidlertid familielikheten både med DPA6.1 og DPA6.3 ganske åpenbar. Noe av punchet DPA6.3 er borte, mens både varmen og kontrollen i mellomtonen oppleves bedre enn for DPA6.1.

NÅR DET HELE TAR AV

Det viktigste med DPA6.3 er at forsterkeren spiller musikk, så selv bikkja tramper takten når min audioenke hiver seg ut i en charleston, mens messingblåsere anført av tubaen får hele rommet til å svinge. Det er da min audiofile legning tar ferie, og High End komponentene tilstedeværelse fortrenses av den musikkopplevelsen de faktisk er i stand til å frembringe. Derfor er DPA6.3 kommet for å bli i mitt hus, og det verste av alt: Jeg tror min audioenke innerst inne er hjertens enig!

PS: TO GODE RÅD:

Råd 1: Ikke kjøp forsterker i prisklassen over 20.000 uten å sjekke DPA 6.1, 6.2 eller 6.3.

Råd 2: Ikke kjøp forsterker i denne prisklassen før du har bestemt deg for hvilken lydfilosofi du ønsker å følge. Det er nemlig ikke gull alt som glimrer!